

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094543936/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Der var så ikke mere at se, og jeg gik ud og trak frisk luft, men snart følte jeg på det sted, hvor frygten for døden plejer at ha tilhold, en besynderlig vinden, der fremkaldte en ganske vist kun ringe sive, men som dog inkomoderede mig. Jeg skyndte mig ud af byen, lod ølhaller og vinstuer vinke forgesves ad mig og tog i skoven. Med et glas koldt kikklevand slukkede jeg omhyggelig den lille satans gnist, hvorefter jeg la mig ned og fik grønt omslag på min hede sjæl. Det hjalp.

Men da jeg atter kom i menneskers nærhed, blev det galt igen på en anden måde. Der kom mig en pige i møde og erklærede, at hun havde vundet mig en gang; det havde hun osse, jeg husker ikke mere hvordan. Jeg lod mig ta under armen og fulgte venlig med op i et højt hus og ind i en større sal, hvor der var noget i baggrunden, som jeg ikke skælnede.

Jeg har krav på dig, sa hun og trak af sted med mig ved ærmet. Det i baggrunden kunde godt se ud som en brudeskammel, men jeg opfattede det da som en huggeblok overtrukket med rødt klæde.

Nu af med hodet, sa hun, for vi skal giftes! Og hun vilde ha mig til at knæle; men den kombi-majon syntes jeg ikke om: hvis det var en brudeskammel, kunde det vel ikke være en huggeblok.

Du har pligter imod mig, tog hun fat igen og begyndte at hale noget frem, papirer og den slags.

Men jeg smilede bare: Du tar ganske fejl. Du er ikke den af skæbnen bestemte; hvad kan det så hjælpe, at du har noget skriftligt at næsde op med? Hvordan skulde du kunne holde på mig med det? Nu springer jeg ud her, og hvis du vil mig noget, så følg med, hvis ikke, så vælg en anden, der ingen steder springer. For jeg tør springe ud.

Jeg sprang, men da følte jeg, at noget fulgte med. Da jeg fik fodfæste på jorden, så jeg mig om efter det og opdagede en sort skygge til højre for mit synsfelt, men da jeg vendte øjnene den vej, drejede skyggen sig, og jeg kunde stadig ikke komme til at fiksere den; lige ud var der ikke noget. I næste øjeblik mærkede jeg ligeledes noget sort til venstre for synsfeltet og ovenfor og nedenfor – lige ud var der stadig den virkelige himmel og jord.